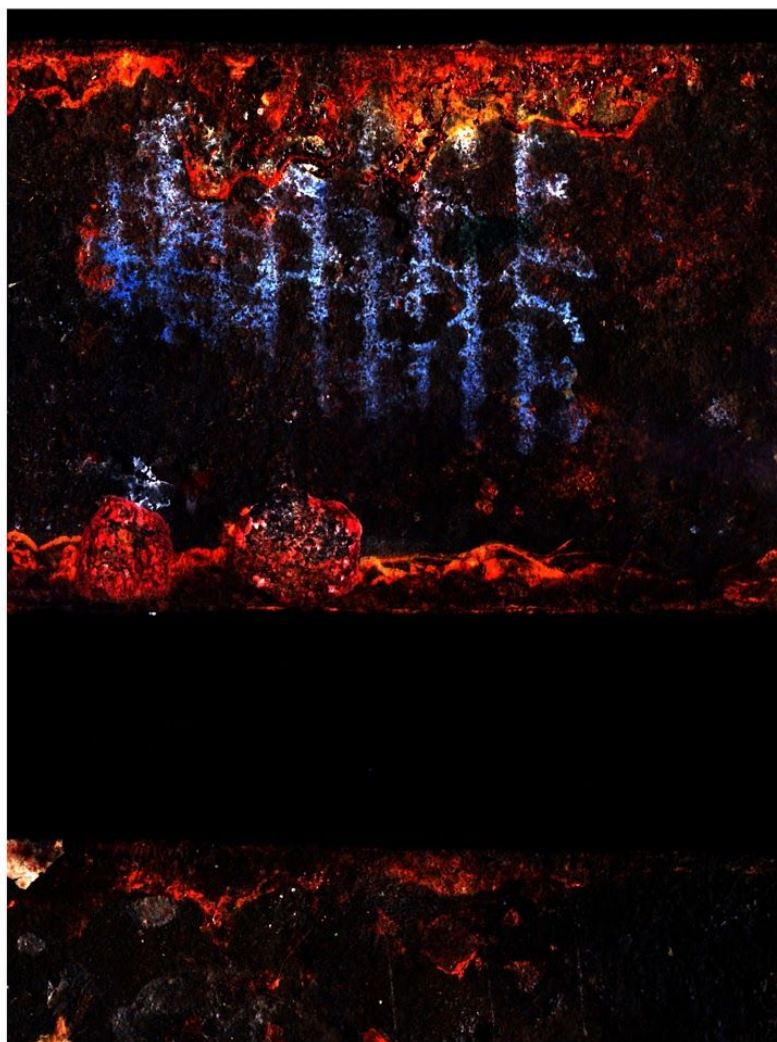

RADIO KLEBNIKOV

WEEKBLADEN #30

uitzending op 12/12/2020

de tapes van René

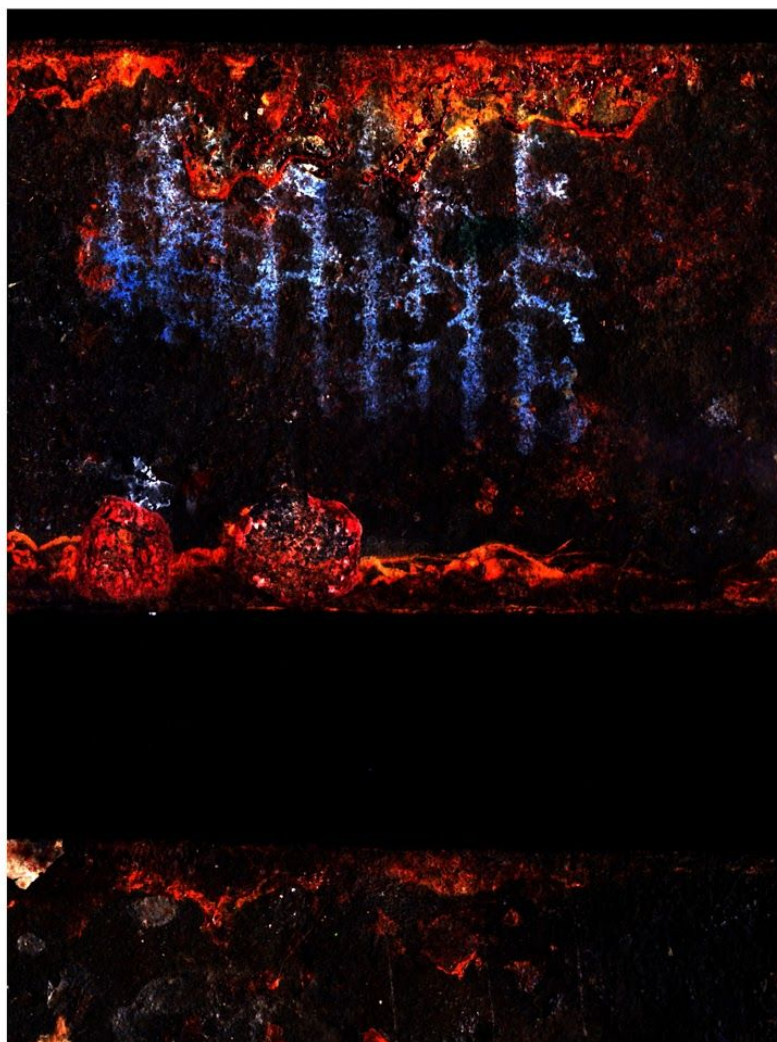
Het Programma van de Vrije Lyriek

RADIO KLEBNIKOV

WEEKBLADEN #30

uitzending op 12/12/2020

de tapes van René

Het Programma van de Vrije Lyriek

RADIO **KLEBNIKOV** WEEKBLADEN # 30

uitzending op 12/12/2020

*tekstverzameling vrijelijk te week gelegd , waaruit desgewenst de beschikbare stemmen op de
vermelde datum putten kunnen om zich ter aether te verheffen*

CC BY-NC-SA - Neue Kathedrale des erotischen Elends 2020

Lees Mij

- **RADIO KLEBNIKOV** selecteert zelf teksten uit wat er online verschijnt maar eenieder met toegang tot deze tekst mag en kan hier ook eigen teksten aanbieden (plakken, pasten) ter voorlezing.
- na de uitzending worden deze WEEKBLADEN als pdf-bestand gepubliceerd en verspreid via onze kanalen.
- opname in de 'RADIO KLEBNIKOV WEEKBLADEN' is voor een tekst geen garantie om voorgelezen te worden!
- geef voor elke tekst eerst de correcte **auteursnaam** op in **Kop 1** opmaak, gevolgd door de **titel** van de tekst (als die er is) in **Kop 2**. kijk naar **het voorbeeld op pagina 3**.
- gelieve geen teksten in deze 'Lees Mij' -sectie of tussen andermans werk te plakken!
- **RADIO KLEBNIKOV** behoudt zich het recht voor om de hier aangeboden teksten zonder enige verantwoording weerom te verwijderen
- als je wil dat er **info over jou** als auteur in de pdf nadien staat...kan je die d'r zelf bijzetten
- alle teksten zijn en blijven uiteraard eigendom van de vermelde auteurs en resorteren hier én in de pdf na de uitzending onder [Creative Commons CC BY-NC-SA licentie](#)
- door ons geselecteerde auteurs die hun teksten hier NIET wensen, kunnen die zelf weghalen vóór de uitzending (selecteer en knip). Mensen die hun teksten verwijderd wensen te zien uit het online beschikbare PDF-bestand na de uitzending, kunnen hun verlangen naar vergetelheid kenbaar maken bij dv via dirkvekemans@yahoo.com

Maurice Scève / Pernette du Guillet

Délie

XLI

Le veoir, l'ouyr, le parler, le toucher
Finoient le but de mon contentement,
Tant que le bien, qu'Amantz ont sur tout cher,
N'eust oncques lieu en nostre accointement.
Que m'à valu d'aymer honnestement
En sainte amour chastement esperdu?
Puis que m'en est le mal pour bien rendu,
Et qu'on me peult pour vice reprocher,
Qu'en bien aymant j'ay promptement perdu
La veoir, l'ouyr, luy parler, la toucher.

Rymes

(EPIG. XIX)

Je t'ai promis au soir, que pour ce jour
Je m'en irois a ton instance grande
Faire chés toy quelque peu de sejour :
Mais je ne puis : parquoy me recommande,
Te promectant m'acquicter pour l'amande,
Non d'un seul jour, mais de toute ma vie,
Ayant tousjours de te complaire envie.
Donc te supply accepter le vouloir,
De qui tu as la pensee ravie
Par tes vertus, ta grace, & ton sçavoir.

N.K.d.e.E.

LAIS

CLXXV

Haar adem is zijn lucht, haar stem zijn al
zolang het niets is en tot hier beperkt.

Haar enkels zijn het reeds bekend als mal
voor het omgevormde niets dat zij merkt:
het voelt zich in de slavernij gesterkt.

Het wil het git dat in zijn handen trilt,
het wil de ziel die ziel in ziel verspilt,
het zal haar als zichzelf in haar beminnen.

Zij is wat elke zanger zingt en wilt:
antwoord op de vraag in al zijn zinnen.

CLXXVI

Toen het had haar stem gehoord die avond
die de dag aan duisternis deed klinken,
was er geen klank die zijn gehoor nog vond
want het hoorde zich in haar weerklinken:
vernietiging die in haar bezinken
zou, bloed met git verbinden, eindstand
met de dagen, en nacht met elke hand.
Want het had geboorte zien gebeuren,
zwarte kern van de immense brand:
einde dat het einde doet gebeuren.

CLXXVII

Met de plagen, het verderf der woorden
die tot niets verdwijnen in hun zinnen,
in de boreaal van 't hoge noorden
waar zijn licht haar duisternis beminnen
wil, opdat het einde kan beginnen;
in de verstrengeling van het en haar
tot git, opdat de nacht wordt openbaar,
zo neemt het nu en hier tot daar haar hand,
zo wordt het duister ieder zonneklaar,
zo traag beleeft het ieders wereldbrand.

CLXXVIII

Elk lijf is een lijn, 't frêle huiveren
van de pen in de leegte die wij zijn.
Handen willen de handen zuiveren,
armen de armen ontdoen van de pijn,
maar de lijnen blijven altijd te fijn,
en het lijf onthoudt niet haar zaligheid.
Het draagt zich voor: onthouden lelijkheid
en schrijft alsof het sterren doet ontstaan,
maar waar zij het in het met haar verblijdt,
ziet het alleen de sneeuw in haar vergaan.

CLXXIX

Er is teveel. Het schakelt storing uit:
knipt in de lichtenwalm tot het ziet
haar zwart verschijnen dat verteert. Het sluit
wanklank uit, want walg verstoort het lied.
Het hoort zijn stem die zegt wat zij gebiedt.
Het is met haar voldaan. Het kent maar kraakt
haar erecode niet. Het wacht. Tijd maakt
altijd einde aan bezweren van kwaad.
Het weeft een donker deken en het haakt
haar kroon van alg en rag van mensendraad.

CLXXX

In het donker woud van zijn verlangen
verwerd begrijpen tot de zin van de daad,
maar grijpen is werktuig der belangen
en drang wordt geestrijk vocht rondom het zaad:
het brengt de code slechts in 't apparaat.
Wat leeft, is alom stervende en de taal
wil alles leesbaar in haar dood vertaald.
Kabaal verslikt zich in kabaal dat moet
omdat het dringen moet. Het zingt, het haalt
het nooit, omdat het weer beginnen moet.

CLXXXI

Zij sterft daadwerkelijk bij dageraad
als weerschijn die de ganse nacht optilt,
een rode sluier die in 't wit vergaat
Aurora die het wildste hart verstilt.
Het ziet zijn lusten die haar schoonheid schilt,
als licht dat wreed door tijd en ruimte gaat
en liefde is nu, ver van ieders haat,
hoe zij ontbreken, in en aan elkaar:
verzegeld wordt het niets dat zo ontstaat,
want schrijven is niet meer dan een gebaar.

genoeg

de luchten breken onder druk tot klanken.
de klanken vluchten in de mufte woorden.
het stof stuift uit de dode boeken. genoeg.

ik doe het licht aan als het uit is.
ik doe het licht uit als het aan is.

ik doe het kleed uit dat je draagt.
ik licht het vel op dat je schraagt.
ik duw de zwaarte uit je zucht.

ik ben in jou.
jij bent in mij.
de wereld is
in volle vlucht.

William Blake

Introduction

Piping down the valleys wild,
Piping songs of pleasant glee,
On a cloud I saw a child,
And he laughing said to me:

"Pipe a song about a Lamb."
So I piped with merry cheer.
"Piper, pipe that song again."
So I piped: he wept to hear.

"Drop thy pipe, thy happy pipe;
Sing thy songs of happy cheer."
So I sang the same again,
While he wept with joy to hear.

"Piper, sit thee down and write
In a book, that all may read."
So he vanished from my sight;
And I pluck'd a hollow reed.

And I made a rural pen,
And I stain'd the water clear,
And I wrote my happy songs
Every child may joy to hear.

EPILOOG

Vingerlicht.

Kattenijzer.

Breekmond.

Spoelzucht.

Waterdreef.

Schilderspees.

Voetuitval.

Zendgat.

Afhemelen.

Doenselen.

Bedromen.

Invloed.

Erbarmen.

Morsen.

RADIO KLEBNIKOV 12/12/2020 @19u58

INHOUD

Lees Mij	4
Maurice Scève / Pernette du Guillet	5
Délie	5
XLI	5
Rymes	5
N.K.d.e.E.	6
LAIS	6
CLXXV	6
CLXXVI	6
CLXXVII	7
CLXXVIII	7
CLXXIX	7
CLXXX	8
CLXXXI	8
genoeg	9
William Blake	10
Introduction	10
EPILOOG	11
INHOUD	12

Radio Klebnikov

is het programma van de Vrije Lyriek
elke zaterdag van 18u tot 20u
op de Leuvense vrije radio **Radio Scorpio**
FM 106 of <http://radioscordio.be/luister.html>